

Het landschap van de Kerkstraat – het historische groene hart van Veessen

…Ooit gevuld met fruitbomen rondom de boerenerven, nu een afwisseling van open weilanden, hagen, meidoornsingels en karakteristieke oude bomen rondom de historische gebouwen en de kerk.

…het visitekaartje van ons dorp.

Uittreksel uit de Verkenning IJssellandschap i.h.k.v. de IJsselcaravaan (IJsselbiennale 2021)

Het aanzicht van de karakteristieke boerderij op nr. 13 met erachter de monumentale bomen van de kerk en de kerktoren) - zomerbeeld

Het aanzicht van de karakteristieke boerderij op nr. 13 met erachter de monumentale bomen van de kerk en de kerktoren) - winterbeeld

Uitzicht op de karakteristieke bebouwingscluster aan de Kerkstraat west - zomerbeeld

Uitzicht op de karakteristieke bebouwingscluster aan de Kerkstraat west - winterbeeld

Uitzicht langs de 100 jaar oude meidoorns naast Kerkstraat 11 richting de karakteristieke bebouwing aan de Kerkstraat west: beleving van een oud cultuurlandschap

Zicht op de karakteristieke oude IJsselhoeve, Kerkstraat 29 (zomerbeeld). De oude meidoornsingels zijn een belangrijke schuilplaats voor fazanten, hazen en egels

Zicht op de karakteristieke oude IJsselhoeve, Kerkstraat 29 (winterbeeld). Hier is in het verleden veel gedaan aan herstel van het oorspronkelijke erf (broedplaats steenuil)

Aanzicht op de kerk en de prachtige monumentale bomen vanaf de IJsseldijk …het groene hart van Veessen

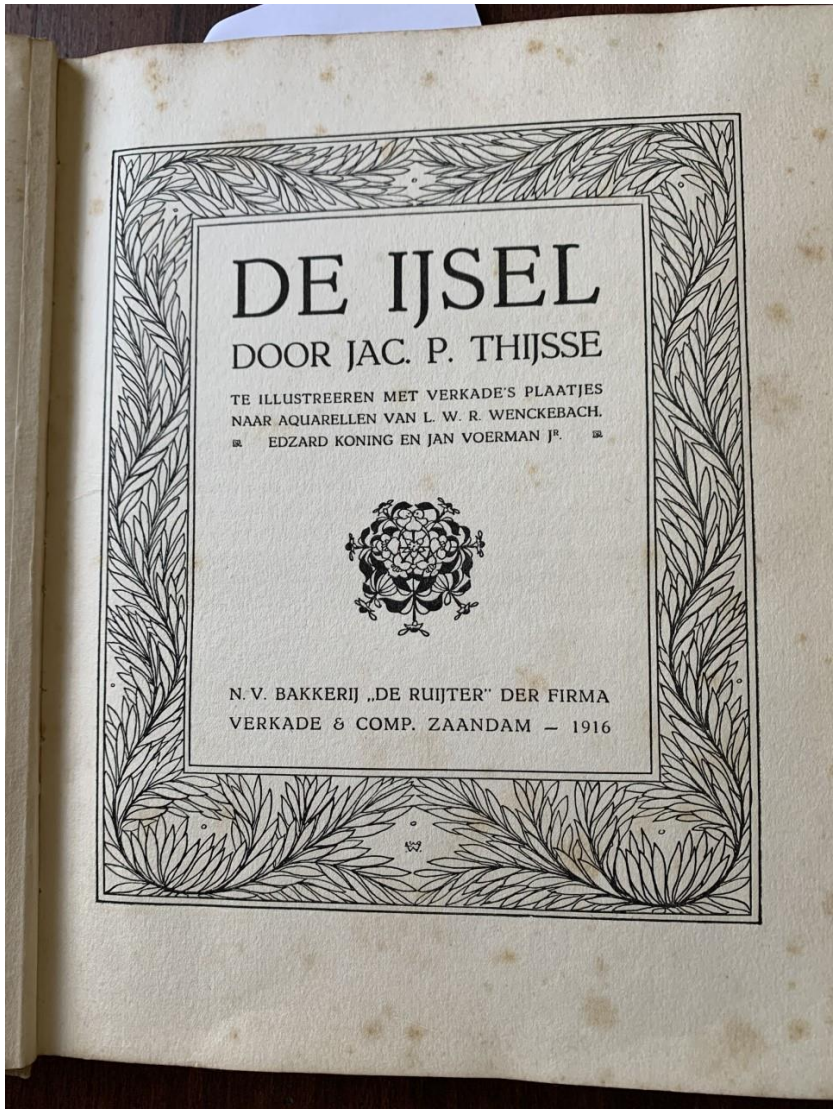

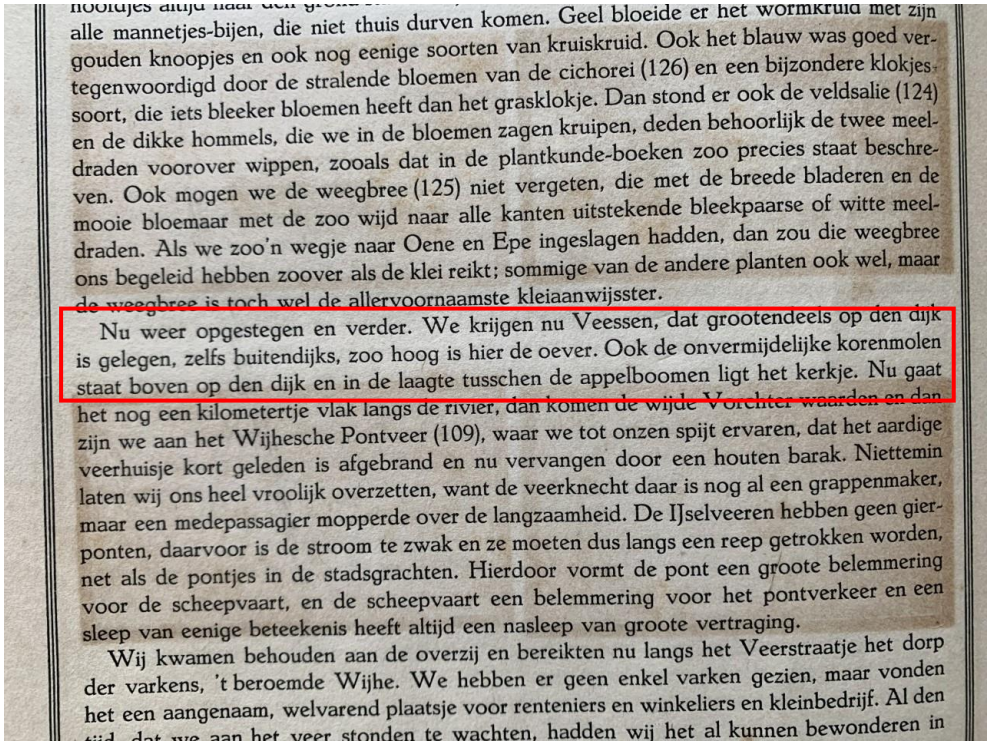
Huidig aanzicht van de Kerkstraat oost. Karakteristieke bebouwing aan de westzijde, in het oude dorpslandschap. De laatste boom (berk) is inmiddels ook al gekapt.

Voornemen van de bewoners voor dit deel van de Kerkstraat:
Behoud openheid weiland, versterken landschappelijk en historisch beeld door nieuwe aanplant van straatbomen en voor Veessen karakteristieke fruitbomen, vergroten natuurwaarden

Sfeerbeeld dorpsboomgaard, herstel van de oude beplantingen en toevoegen sociale en recreatieve functie aan dit perceel. Dit zou een echte meerwaarde zijn voor het dorp.

alle mannetjes-bijen, die niet thuis durven komen. Geel bloeide er het wormkruid met zijn gouden knoopjes en ook nog eenige soorten van kruiskruid. Ook het blauw was goed vertegenwoordigd door de stralende bloemen van de cichorei (126) en een bijzondere klokjessoort, die iets bleeker bloemen heeft dan het grasklokje. Dan stond er ook de veldsalie (124) en de dikke hommels, die we in de bloemen zagen kruipen, deden behoorlijk de twee meeldraden voorover wippen, zooals dat in de plantkunde-boeken zoo precies staat beschreven. Ook mogen we de weegbree (125) niet vergeten, die met de breede bladeren en de mooie bloemaar met de zoo wijd naar alle kanten uitstekende bleekpaarse of witte meeldraden. Als we zoo'n wegje naar Oene en Epe ingeslagen hadden, dan zou die weegbree ons begeleid hebben zoover als de klei reikt; sommige van de andere planten ook wel, maar de weegbree is toch wel de allervoornaamste kleiaanwijsster.

Nu weer opgestegen en verder. We krijgen nu Veessen, dat grootendeels op den dijk is gelegen, zelfs buitendijks, zoo hoog is hier de oever. Ook de onvermijdelijke korenmolen staat boven op den dijk en in de laagte tusschen de appelboomen ligt het kerkje. Nu gaat het nog een kilometertje vlak langs de rivier, dan komen de wijde Vorchter waarden en dan zijn we aan het Wijhesche Pontveer (109), waar we tot onzen spijt ervaren, dat het aardige veerhuisje kort geleden is afgebrand en nu vervangen door een houten barak. Niettemin laten wij ons heel vroolijk overzetten, want de veerknecht daar is nog al een grappenmaker, maar een medepassagier mopperde over de langzaamheid. De IJselveeren hebben geen gierponten, daarvoor is de stroom te zwak en ze moeten dus langs een reep getrokken worden, net als de pontjes in de stadsgrachten. Hierdoor vormt de pont een groote belemmering voor de scheepvaart, en de scheepvaart een belemmering voor het pontverkeer en een sleep van eenige beteekenis heeft altijd een nasleep van groote vertraging.

Wij kwamen behouden aan de overzij en bereikten nu langs het Veerstraatje het dorp der varkens, 't beroemde Wijhe. We hebben er geen enkel varken gezien, maar vonden het een aangenaam, welvarend plaatsje voor renteniers en winkeliers en kleinbedrijf. Al den tijd dat we aan het veer stonden te wachten, hadden wij het al kunnen bewonderen in

Jacobus Pieter Thijsse (Maastricht, 25 juli 1865 – Overveen, 8 januari 1945) was een Nederlands schrijver, onderwijzer en natuurbeschermer,[1] die vooral bekend werd door zijn vele bijdragen op het gebied van de natuureducatie, veldbiologie en natuurlijke historie.

Binnengebied Kerkstraat /IJsseldijk

De landschappelijke kern van het dorp met waardevolle doorzichten op diverse elementen.

1) Zicht op karakteristieke oude boerderijen
2) Zicht op de kerk met monumentale bomen
3) Zicht op de dijk
4) Zicht op de molen
5) Ruimtebeleving

